

Г. П. Півторак

Калачинський Михась

КАЛАЧИНСЬКИЙ Михась (Михайло Іванович; Калачынскі Міхась; Міхаіл Іванавіч; 30. 12. 1916(12. 01. 1917), с. Крупки, нині місто Мінської обл. – 10. 08. 1990, Мінськ) – білоруський поет, перекладач. Член СП СРСР (1940). Закін. курси при Комуніст. інституті журналістики (Мінськ, 1936). Працював у СП Білорусі; 1960–78 – гол. ред. ж. «Беларусь». Автор зб. «Сонца ў блакіце» (1949), «У вялікім паходзе» (1952), «Прыпар» (1956), «Сосны і дзюны» (1960), «Гронка рабіны» (1964), «За палямі, за лясамі» (1969), «Кніга дружбы» (1975), «Суквецце» (1977), «Ля берагоў запаветных» (1983). Осн. теми творчості – [2-а світова війна](#), любов до рідної природи, праця, боротьба за мир і дружбу між народами. Писав також для дітей. Перекладав з рос., укр., литов., болгар., монгол. мов. До 100-річчя від дня смерті Т. Шевченка написав вірш «Жывы Тарас». Переклав низку поезій М. Рильського (присвятив йому вірш «На Свіслачы»), М. Бажана, А. Малишка, В. Сосюри, П. Тичини. Окремі твори К. українською мовою переклали М. Нагнибіда, Є. Бандуренко, Б. Степанюк, О. Ющенко та ін.

Основні твори

укр. перекл. – [Вірші] // Пісні з Білорусі. 1957; Ровесники. 1965; [Вірші] // Білоруська радянська поезія: Антологія. Т. 2. 1971; [Вірші] // Лісова колиска. 1979 (усі – Київ).

Бібліографічний опис:

Калачинський Михась / Г. П. Півторак // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10387>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).